

Deze keer is het moeilijker dan anders een keuze te maken uit de verschillende actuele onderwerpen. Is het de foto op Facebook over de eerste schop in de grond voor de airportboulevard? Iedereen, behalve de twee regeringscommissarissen, kijkt alsof ze het niet naar de zin hebben. Behalve Eilandraadslid Spanner staat er geen enkel andere Eilandsraadslid op. Moet ik dit uitleggen als een stil protest van de overige Eilandraadsleden?

Of het artikel van 7 oktober 2022 in Dossier Koninkrijksrelaties over het niet beschikbaar zijn van geld voor het ontbijt voor kinderen in Caribisch Nederland? Als er ergens armoede is in het land Nederland dan moet je aan de westelijke kant van de Atlantische Oceaan zijn, maar ontbijt voor schoolkinderen. Nee, niet aan gedacht...

Of wellicht het debat van woensdag 5 oktober in de Tweede Kamer over de zorgfunctie in Caribisch Nederland. Ja hoor, er moet eerst weer eens worden bekeken of in Caribisch Nederland dit of dat wel zit zoals het moet zitten. Altijd weer de roep om nader onderzoek. Nooit is eens iets helder of duidelijk. Intussen gaan mensen gewoon dood (letterlijk!) door deze 'uitnemende' zorgfunctie (in elk geval op Sint Eustatius). Het wordt gelukkig niet eens ontkend, maar hoe het zover heeft kunnen komen blijft vooralsnog in nevelen gehuld en natuurlijk is het pad naar de toekomst geplaveid met goede voornemens.

Over het debat zelf merk ik op dat de Kamerleden hun spreektijd van 3 minuten (in een debat waarvoor vier uur is uitgetrokken!) zeer efficiënt en effectief gebruiken waarna de staatssecretaris zich met een staf van zes (!) personen terugtrekt voor een half uur en vervolgens ruim de tijd neemt om in omfloerste zinnen mooie voornemens uit te spreken. Inspanningsverplichtingen op zijn best, nergens concrete toezeggingen. Concrete plannen zijn er evenmin. Over de medische evacuatie en de daarin opgenomen toestemming voor feitelijke uitzending is er een typisch Haagse discussie met veel theorie en een praktijk die zich daar slecht toe verhoudt. Goede bedoelingen van Statiaanse zijde lopen stuk op intimidatie door en namens de Sint Maartense specialisten, die daarin lijken te worden gesteund door hoge Haagse ambtenaren van MinVWS, die of bijzonder goedgegelovig zijn - want alleen luisterend naar de regeringscommissaris - of zich WestIndisch blind en doof houden voor de praktijk in de ziekenhuizen (tja, dat past wel in de cultuur: zo dek je misstanden effectief af). Denk aan de drie aapjes: horen, zien en zwijgen. Het lijkt de absolute voorwaarde om carrière te maken bij dit ministerie. In de gedachtewisseling over de praktijk lijken de Kamerleden in elk geval beter op de hoogte te zijn dan de ambtelijke en politieke top van dit ministerie.

En dan is er nog een procedurevergadering van de Commissie Koninkrijksrelaties op woensdag 5 oktober. Hier zijn bedroevend weinig leden aanwezig. Zelfs de Kamerleden lijken te berusten in de gedachte "ach, het is maar Caribisch Nederland". Alleen mw Wuite maakt zich boos om het niet tijdig leveren van stukken door de minister van Armoedebelid: mw Carola Schouten. Mw Wuite stelt terecht dat de ministeries er als de kippen bij zijn om een tekortkoming of een te late levering van de zijde van de eilanden bestraffend toe te spreken, maar als de eigen Nederlandse overheid gaten laat vallen, dan moet dat maar worden geaccepteerd. Om je te schamen...

Dit alles maakt het best tot een moeilijke keuze voor een onderwerp voor deze column. De verbindende rode draad tussen al deze gebeurtenissen is de achteloosheid waarmee Europees Nederland omgaat met Caribisch Nederland (en met Sint Eustatius in het bijzonder).

Dan nog een heugelijk feit om af te ronden. Er zijn twee commissioners (wethouders) benoemd op Sint Eustatius door de Eilandsraad. We zijn weer een stapje verder op weg naar een volwaardige democratie. Overigens, en dat is dan echt mijn laatste opmerking hierover, ging ook dit niet helemaal zonder slag of stoot. Moedwillig - althans zo lijkt het - wordt door de ambtelijke en politieke top van MinBZK en door hun marionet - de regeringscommissaris - de Eilandsraad onder druk gezet om geforceerd nog even snel enkele verordeningen goed te keuren ook al zijn deze veel te laat aangeleverd. Een boze motie hierover is opgesteld en met vier van de vijf stemmen aangenomen en het lijkt of deze motie nog een staartje gaat krijgen want ook hierover zijn Kamervragen gesteld aan de staatssecretaris van Koninkrijksrelaties. Wellicht een volgende keer meer hierover.